

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: C2023/1973

C2023/1973

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE

voor de Gezondheidszorg

Beslissing in de zaak onder nummer C2023/1973 van:

A., wonende te B., appellant, klager in eerste aanleg,
tegen

C., arts-assistent huisartsenzorg, destijds arts niet in opleiding tot specialist (anios),
destijds werkzaam te D., verweerder in beide instanties. gemachtigde: mr. C.J. van
den Ham, werkzaam te Utrecht.

1. Verloop van de procedure

De heer A. - hierna klager - heeft op 27 juli 2022 bij het Regionaal Tuchtcollege te 's-Hertogenbosch tegen C. - hierna de anios - een klacht ingediend. Bij beslissing in raadkamer van 11 mei 2023, onder nummer H2022/4693 is de klacht in al haar onderdelen kennelijk ongegrond verklaard. Klager is van die beslissing tijdig in beroep gekomen. De anios heeft een verweerschrift in beroep ingediend. De zaak is op de zitting van het Centraal Tuchtcollege van 10 juni 2024 tegelijk behandeld met de zaken C2023/1940, C2023/1941 en C2023/1972. De zaken zijn niet gevoegd. Klager heeft laten weten niet op de zitting aanwezig te zijn (brief van 20 mei 2024). De anios is verschenen bijgestaan door mr. van den Ham. De anios en zijn gemachtigde hebben de zaak op zitting toegelicht. Het Centraal Tuchtcollege heeft na afloop van de mondelinge behandeling op 10 juni 2024 de zaak in raadkamer beoordeeld en in het openbaar mondeling uitspraak gedaan. Wat hierna volgt is een schriftelijke uitwerking van die uitspraak.

2. Beslissing in eerste aanleg

Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan zijn beslissing de volgende feiten en overwegingen ten grondslag gelegd.

“1. De zaak in het kort

1.1 Klager (geboren in 1957) is in verband met acuut op chronisch ernstig nierfalen van 26 tot en met 30 oktober 2020 opgenomen geweest in het ziekenhuis waar verweerder als arts niet in opleiding tot specialist (anios) op de afdeling urologie werkte. Op 27 oktober 2020 is klager in spoedsetting geopereerd.

1.2 Klager vindt dat de anios niet zorgvuldig heeft gehandeld en heeft hierover een klacht (zaaknummer H2021/3610) ingediend. De anios heeft daar in een verweerschrift op gereageerd. Hij heeft naar zijn mening juist gehandeld. Hierna heeft klager deze klacht ingediend.

1.3 Het college komt tot het oordeel dat klager ontvankelijk is in de klacht, omdat er nog geen onherroepelijke eindbeslissing in H2021/3610 was toen klager deze klacht indiende. Het college oordeelt dat de klacht kennelijk ongegrond is. ‘Kennelijk’ betekent dat het niet nodig is om nog vragen aan de partijen te stellen en dat duidelijk

is dat de klacht niet gegrond kan worden verklaard. Hierna licht het college toe hoe het tot deze beslissing is gekomen.

2. De procedure

2.1 Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het klaagschrift met de bijlagen, ontvangen op 27 juli 2022
- de brief van klager, ontvangen op 11 augustus 2022
- het verweerschrift met de bijlagen.

2.2 Het college heeft de klacht op 30 maart 2023 in raadkamer behandeld. Dit betekent dat het college de zaak heeft beoordeeld op basis van de stukken, zonder dat de partijen daarbij aanwezig waren. In diezelfde raadkamer heeft het college ook de eerste klacht tegen de anios (H2021/3610) en de beide klachten tegen de opererend anios urologie (H2021/3609 en H2022/4692) behandeld.

3. De feiten

De eerste klacht

3.1 Op 26 oktober 2020 is klager in het ziekenhuis opgenomen met een acuut op chronische nierfunctiestoornis als gevolg van een obstructieve uretersteen in de rechter urineleider. Op 27 oktober 2020 is klager in spoedsetting geopereerd. De operatie is ongecompliceerd verlopen.

3.2 De anios – toen net zeven maanden arts – was na de spoedoperatie in zijn functie als zaalarts van de afdeling urologie verantwoordelijk voor de nazorg aan klager.

Op 30 oktober 2020 is klager in goede klinische conditie uit het ziekenhuis ontslagen. De anios heeft het ontslaggesprek gevoerd en de ontslagbrief geschreven.

3.3 Begin november 2021 heeft klager een klacht ingediend over de opname in het ziekenhuis. Die klacht is op 29 november 2021 door dit college ontvangen. Na ontvangst van het verweerschrift, heeft de secretaris klager en de anios op 19 juli 2022 geschreven dat het niet (meer) mogelijk was om schriftelijk op het standpunt van de wederpartij te reageren.

Deze (tweede) klacht

3.4 Op 27 juli 2022 heeft het college de klacht ontvangen. Op 4 augustus 2022 heeft de secretaris de klacht naar klager teruggestuurd en uitgelegd waarom: het vooronderzoek in de zaak (H2021/3610) was gesloten. Op 11 augustus 2022 ontving het college de brief van klager waarin hij duidelijk maakte dat de klacht een nieuwe klacht is, waarvoor hij griffiegeld heeft betaald. Het college heeft deze klacht en de klacht in de zaak H2021/3610 gelijktijdig in raadkamer beoordeeld.

4. De klacht en de reactie van de anios

4.1 Klager verwijt de anios dat hij:

- a) niet of veel te weinig beseft dat hij voor zijn diensten integraal wordt gefinancierd door belastingbetalers en premiebetalers, de volksgezondheid moet behouden en bevorderen, de patiënt tijdig en volledig moet informeren over medisch relevante zaken en verantwoording moet afleggen over zijn keuzes;
- b) in het bezit had moeten zijn van het opnamebericht van klager;
- c) heeft nagelaten te vragen hoe en wanneer klager was aangemeld voor de operatie;
- d) ten onrechte schrijft dat hij onvoldoende informatie heeft voor adequaat verweer.

4.2 De anios heeft het college verzocht klager niet-ontvankelijk te verklaren en de klacht dus niet inhoudelijk te behandelen omdat klager een tweede klacht heeft ingediend, voordat het college over de eerste klacht heeft beslist. Voor het geval het college de klacht wel inhoudelijk beoordeelt, heeft de anios het college verzocht de

klacht ongegrond te verklaren.

4.3 Het college gaat hieronder verder in op de standpunten van partijen.

5. De overwegingen van het college

Vooraf: geen onherroepelijke eindbeslissing

5.1 Het uitgangspunt is dat een handelen of nalaten waarover het college een onherroepelijke eindbeslissing heeft genomen, niet opnieuw kan leiden tot een tuchtrechtelijke beslissing. Dit ne bis in idem-beginsel volgt uit artikel 51 Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg.

5.2 Bij het indienen van de klacht, had het college over de (eerste) klacht nog geen onherroepelijke eindbeslissing genomen. Hoewel het college het onwenselijk acht dat klagers tijdens een lopende procedure een nieuwe klacht indienen, is klager in dit geval dus toch ontvankelijk. Het college zal deze klacht dan ook inhoudelijk beoordelen.

De criteria voor de beoordeling

5.3 De vraag is of de anios de zorg heeft verleend die van hem verwacht mocht worden. De norm daarvoor is een redelijk bekwame en redelijk handelende (basis)arts niet in opleiding tot specialist (anios), aan het begin van zijn carrière. Bij de beoordeling wordt rekening gehouden met de voor de anios geldende beroepsnormen en andere professionele standaarden. Dat een zorgverlener beter anders had kunnen handelen is niet altijd genoeg voor een tuchtrechtelijk verwijt. Verder is het uitgangspunt dat zorgverleners alleen tuchtrechtelijk verantwoordelijk zijn voor hun individuele handelen.

Klachtonderdeel a) onvoldoende besef

5.4 Klager verwijt de anios een aantal zaken, die niet aan de individuele patiëntenzorg raken. De enkele stelling dat de anios te weinig zou beseffen dat hij de patiënt tijdig en volledig moet informeren over medisch relevante zaken en verantwoording moet afleggen over zijn keuzes, is op zichzelf onvoldoende grondslag om hem een tuchtrechtelijk verwijt te maken. Dat de anios op deze punten onzorgvuldig heeft gehandeld, heeft klager niet (voldoende) onderbouwd. Dit klachtonderdeel is kennelijk ongegrond.

Klachtonderdelen b) en c) opname en aanmelding operatie

5.5 Omdat deze klachtonderdelen met elkaar samenhangen, beoordeelt het college deze in één keer. Uit de stukken uit het medisch dossier, zoals overgelegd door klager, blijkt dat de anios (alleen) als zaalarts bij de nazorg aan klager na de operatie betrokken was. De anios kan daarom op de punten van opname en aanmelding voor de operatie geen persoonlijk tuchtrechtelijk verwijt worden gemaakt. Deze klachtonderdelen zijn kennelijk ongegrond.

Klachtonderdeel d) medisch dossier

5.6 De secretaris van het college heeft klager tijdens het vooronderzoek (de schriftelijke uitwisseling van de stukken) in de eerste klacht in de gelegenheid gesteld zijn klacht te onderbouwen aan de hand van het medisch dossier, zoals dat werd bijgehouden op de afdeling urologie. Klager heeft delen van zijn medisch dossier overgelegd. Volgens de anios heeft klager slechts een beperkt gedeelte van het medisch dossier van de afdeling urologie verstrekt. Zo ontbreekt onder andere het opnamebericht, de decursus en de poliklinische verslagen na de opname in oktober 2020. Omdat de anios niet meer in het ziekenhuis werkt, heeft hij geen toegang meer tot het medisch dossier van klager. Dat heeft hij het college genoegzaam uitgelegd.

5.7 Klager heeft het college op 12 mei 2022 (bijlage bij het klaagschrift) geschreven dat hij alle documenten aan het college heeft gestuurd en dat het college, als het meent dat er aanvullende documenten zijn, zelf het ziekenhuis moet benaderen. Naar

het oordeel van het college ligt het op de weg van klager om zijn klacht met de relevante medische informatie te onderbouwen. Als het college uiteindelijk niet beschikt over het volledige dossier, zoals hier het geval lijkt te zijn, kan dat tot gevolg hebben dat het college over bepaalde onderdelen van de klacht geen uitspraak kan doen. De secretaris heeft klager dit in het vooronderzoek uitgelegd. Het college kan niet vaststellen dat klachtonderdeel d slaagt. Dit komt voor rekening en risico van klager. De klacht is op deze punten kennelijk ongegrond.

Slotsom

5.9 Uit de overwegingen hiervoor volgt dat alle onderdelen van de klacht kennelijk ongegrond zijn.”

3. Vaststaande feiten en omstandigheden

Het Centraal Tuchtcollege gaat bij de beoordeling van het beroep uit van de feiten die het Regionaal Tuchtcollege heeft weergegeven in overweging 3. “De feiten” van zijn beslissing. Deze weergave is in beroep niet of in elk geval onvoldoende, bestreden.

4. Beoordeling van het beroep

Omvang van de zaak in beroep

4.1 Klager is het niet eens met de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege. Het beroep heeft tot doel dat de beslissing wordt vernietigd, de klachtonderdelen b) tot en met d) alsnog gegrond worden verklaard en de anios een maatregel wordt opgelegd. Het Centraal Tuchtcollege stelt vast dat klager geen beroepsgrond heeft geformuleerd tegen het oordeel van het Regionaal Tuchtcollege tegen klachtonderdeel a. Dit deel van de klacht is daarom in beroep niet meer aan de orde. Daarnaast heeft klager beroepsgronden aangevoerd die gericht zijn tegen de procedure die het Regionaal Tuchtcollege heeft gevolgd.

4.2 De anios heeft verweer gevoerd en verzoekt het Centraal Tuchtcollege om het beroep van klager te verwerpen.

Tekortkoming behandeling eerste aanleg

4.3 Met betrekking tot de bezwaren van klager over de behandeling van de zaak in eerste aanleg overweegt het Centraal Tuchtcollege dat, zo er op dit punt sprake zou zijn geweest van een tekortkoming, die is hersteld door de behandeling van de zaak in beroep, waar partijen in de gelegenheid zijn gesteld hun standpunten naar voren te brengen.

Inhoudelijke beoordeling

4.4 Het Centraal Tuchtcollege heeft kennisgenomen van de inhoud van de aan het Regionaal Tuchtcollege voorgelegde klacht en het debat dat partijen daarover schriftelijk bij dat tuchtcollege hebben gevoerd. Het door het Regionaal Tuchtcollege opgebouwde zaaksdossier is naar het Centraal Tuchtcollege gestuurd.

4.5 In beroep hebben partijen het debat schriftelijk nog een keer gevoerd. Daarbij heeft ieder van hen standpunten ingenomen over de door het Regionaal Tuchtcollege vastgestelde feiten en de door dat college gegeven beschouwingen en beslissingen. Tijdens de mondelinge behandeling op 10 juni 2024 heeft de anios zijn standpunt nader toegelicht. De behandeling van de zaak in beroep heeft geen ander licht op de zaak geworpen. Het Centraal Tuchtcollege is het eens met de overwegingen en het oordeel van het Regionaal Tuchtcollege over de klacht en neemt deze overwegingen en het oordeel over.

4.6 Dit betekent dat het Regionaal Tuchtcollege de klacht terecht ongegrond heeft verklaard en het beroep van klager moet worden verworpen.

5. Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:
verwerpt het beroep.

Deze beslissing is gegeven door: E.J. Daalder, voorzitter; L.F. Gerretsen-Visser en Z.J. Oosting, leden-juristen en B.F.M. Blok en P.J.M. Kil, leden-beroepsgenoten en C.J.M. Manders, secretaris. Uitgesproken ter openbare zitting van 10 juni 2024.

Voorzitter w.g. Secretaris w.g.